

HEINER GOEBBELS
& FRANK ZAPPA

**PERFECT
STRANGERS**

THE NORWEGIAN
RADIO ORCHESTRA
THOMAS SØNDERGÅRD
CONDUCTOR

NRK

HEINER GOEBBELS: SAMPLER SUITE

Der hvor Frank Zappa i sin musikk naturlig nok gjerne anender den amerikanske populærkulturen som utgangspunkt, er referansene og arbeidsfeltet for den tyske komponisten, teaterregissøren og multikunstneren Heiner Goebbels (f. 1952) svært vidt og variert.

Goebbels er ikke uten videre lett å kategorisere som kunstner, der han fritt beveger seg innenfor og mellom operaens, teaterets og den seriøse musikkens arenaer og uttrykksformer. Hans verker har gjerne som utgangspunkt et ønske om å «dekonstruere» disse arenaene med alle sine konvensjoner og inne-bygde forventninger. Her hevder han selv å være inspirert av arven etter Bertolt Brecht, som blant annet sier at teateret også kan gi oss erfaringer og ikke bare en anledning til å bedømme (eller i verste fall å dømme). Dette nedfeller seg i Goebbels' verker ved at samtlige har et fundamentalt forskjellig utgangspunkt, scenisk så vel som musikalsk.

Med dette in mente har han vært ustanselig produktiv innenfor teater- og musikkfeltet. Han har på en fruktbar måte kunnet hente ut musikalske elementer og anvende disse på en musikalsk måte, ikke bare som komponist, men også som teatermenneske.

Da han mottok Den internasjonale Ibsenprisen for 2012, pekte juryen i sin begrunnelse ikke bare på den store bevegeligheten i Goebbels' kunstneriske prosjekt, men også på dets vidtrekkende nedslagsfelt og betydning for teateret, operaen og kunstmusikken. Altså: en kunstner som ved å flytte konvensjonene mellom de tradisjonelt separerte uttrykksformene, stadig er i stand til å gi oss nye opplevelser.

Så også i verket *Suite for Sampler and Orchestra*, som sammen med verkene *The Horatian – Three Songs, D & C*, *Surrogate* og *In the Country of Last Things* utgjør det store verket *Surrogate Cities*. Goebbels sier selv om verket *Surrogate Cities* at «det er et forsøk på å nærme seg fenomenet som byen utgjør, fra forskjellige sider, å fortelle byenes historier, å eksponere seg selv for dem, observere dem; det er et materiale om metropoler som har akkumulert seg over tid».

Suite for Sampler and Orchestra er nett arrangert i en barokklignende suite på i alt ti satser, med vidt forskjellig lengde, hvor det foruten de tradisjonelt faste suitesatsene *Allemande*, *Courante*, *Sarabande* og *Gigue*, også dukker opp frie innskutte satser fra barokkens suiter, som *Menuett*, *Gavotte*, *Bourée* og *Air*; i tillegg kommer to selvstendige større sats-typer fra barokken som vanligvis ikke er inkludert i en suite, som *Passacaglia* og *Chaconne*. Suitesatsenes avgrensning gir dessuten musikken et preg av stemningsbilder, noe som er med på å gjøre musikken også mer umiddelbart gripbar.

Goebbels skaper i *Suite for Sampler and Orchestra* slående enkle lydbilder, hvor orkesterets funksjonalitet og evne til å tegne tydelige klanglige bilder blir brakt i forgrunnen. Dette i stedet for at «byen» som metafor blir avbildet gjennom komplekse musikalske strukturer.

Ved å ta utgangspunkt i «byen» (og i tittelen bekjenne seg til teknologien gjennom anvendelsen av ordet «sampler») kommenterer Goebbels i samme åndedrag også hele den store tysk-østerrikske symfoniske tradisjonen som har «det landlige», representert ved «den landlige idyll», som en av sine aller største inspirasjonskilder; fra Beethovens *Pastoralsymfoni* til for eksempel åpningen av Brahms' 2. klaverkonsert, hvor pianoet og hornene, forbausende raskt og i løpet av noen ytterst få takter, sammen er i stand til å tegne opp en landleik idyll, et akustisk uterom med dybde og perspektiv; sinnbildet på «den landlige idyll» ligger liksom lagret i hele tradisjonen og venter bare på å bli utløst.

Med bruken av en sampler blir det mulig å inkorporere lyd-materiale som vi vanligvis ikke hører fra et symfoniorkester. Goebbels anvender samleren både til å avspille «industriell støy» og det han kaller «subkulturell støy», men også «lyden av historie». Et av de kanskje mest gripende øyeblikkene i verket finner vi i den syvende satsen, med navnet *Chaconne*, hvor han inkorporerer et menneskelig element gjennom et opptak av jødiske kantorer som avspilles over lyden av orkesterets strykere, som for å minne oss om at den komplekse

byen også inneholder øyer av kontemplasjon, ettertanke og menneskelig lengsel.

En kan gjerne kalle dette en samling ettermodernistiske lydbilder, hvor «byen» paradoksalt nok for det postmoderne mennesket har blitt «den nye skogen»; stor, mystisk, utgrunnet og umulig å gripe. Der hvor Beethoven lot oss våkne opp til fuglesang og bli grepet av stormscener i sin *Pastoralsymfoni*, lar Goebbels oss våkne opp til maskinelle lydbilder og bli fanget av industriell støy i sin *Suite for Sampler and Orchestra*.

Sammensetningen av og innholdet i de forskjellige satsene i *Suite for Sampler and Orchestra* synes å hente mer fra teatermannen Goebbels' fortellende og emosjonelle sider enn fra den musikalske fagmannens teknikk og virtuositet. Og det er nettopp i dette skjæringspunktet at Heiner Goebbels har vært med på å revitalisere også deler av den samtidige musikken, gjennom å strippe av all unødig staffasje og igjen bringe musikkens fremste evne til forgrunnen, nemlig evnen til å fortelle historier. Enten de utspilles i et landleik dagslys eller i byens mørke, uoversiktligte irrganger.

Dette er til tider vakker musikk i all sin direktehet; velkommen til ti satser med slående øyeblikk fra byens «scrapbook»!

- Asbjørn Schaathun

ILLUSTRATION PHOTO: ANNA-JULIA GRANBERG & ANETTE L'ORANGE / BLUNDERBUSS.NO
(FROM THE FAD&ESE SERIES)

HEINER GOEBBELS: SAMPLER SUITE

While the music of Frank Zappa quite naturally seeks its inspiration in American pop culture, the references and spheres of activity of German composer, theatre director, and multi-artist Heiner Goebbels (b. 1952) are broad and varied.

Goebbels does not fit so easily into defined artistic categories, moving freely as he does within — and between — the realms and forms of expression of opera, theatre, and serious music. The basis of his works is the desire to “deconstruct” these arenas with all their conventions and built-in expectations. Here he claims to be inspired by the legacy of Bertolt Brecht, who says, among other things, that theatre can also give us experiences and not only opportunities for evaluating — or, at worst, for passing judgement! It is an idea that has found its way into Goebbels’s works, inasmuch as their points of departure, scenic as well as musical, are all fundamentally different.

With this in mind, he has been incessantly productive in the spheres of theatre and music. He has in a prolific way been able to extract musical elements and apply them musically, not only as composer, but also as a man of the theatre.

When awarding Goebbels the International Ibsen Prize for 2012, the jury called attention not only to the great mobility

in his artistic projects, but also their far-reaching impact and their importance for theatre, opera, and serious music. Hence he is an artist who by dissolving the boundaries between traditionally separate realms of expression is always able to give us a new experience.

Likewise in *Suite for Sampler and Orchestra*, which together with *The Horatian — Three Songs, D & C, Surrogate*, and *In the Country of Last Things*, constitute his large work *Surrogate Cities*. Goebbels himself says about *Surrogate Cities* that “it is an attempt to approach the phenomenon of the city from various sides, to tell stories of cities, expose oneself to them, observe them; it is material about metropolises that has accumulated over the course of time.”

Suite for Sampler and Orchestra is nicely arranged into a quasi-Baroque suite of ten movements of widely varying lengths, in which besides the traditional movements — *Allemande*, *Courante*, *Sarabande*, and *Gigue* — other movements from Baroque suites are freely introduced, such as *Minuet*, *Gavotte*, *Bouree*, and *Air*, in addition to two larger-scale movements from Baroque music, *Passacaglia* and *Chaconne*, usually not included in a suite. The suite’s individual movements lend it the quality of a sequence of musical vignettes, something that makes the music more tangible.

In *Suite for Sampler and Orchestra* Goebbels creates striking individual sound images, in which the orchestra’s functionality and facility for delineating distinct acoustic images is

brought to the fore — rather than depicting “the city” as metaphor by means of complex musical structures.

By taking “the city” as his point of departure (and professing allegiance to technology through his use of the word “sampler”), Goebbels, in the same breath, comments on the entire Austro-German symphonic tradition, which has “the pastoral”, as represented by “the rural idyll”, as one of its greatest sources of inspiration. One finds this from Beethoven’s *Pastoral Symphony* to the opening of Brahms’s *Second Piano Concerto*, in which the horns, rejoined by the piano, manage together with astonishing rapidity and in the course of exceptionally few measures to conjure up a rural idyll, an out-of-doors acoustic space with depth and perspective. This concept of the “rural idyll” is somehow amassed in the entire tradition, waiting only to be released.

With the use of a sampler it is possible to incorporate sound material usually not heard from a symphony orchestra. Goebbels uses the sampler to reproduce both the sound of “industrial noise” and what he calls “sub-cultural noise”, as well as “the sound of history”. Perhaps one of the most poignant moments occurs in the seventh movement, called *Chaconne*, in which he introduces a human element using a recording of Jewish cantors played back over the sound of the orchestra’s string section, as though wanting to remind us that the complex city also comprises islands of contemplation, reflection, and human longing.

One might well call this a collection of postmodern sound images, in which “the city” has become for the postmodern human, paradoxically enough, “the new forest” — vast, mystical, unfathomable, and impossible to apprehend. Where Beethoven lets us wake to birdsong and stirs us with storm scenes in his *Pastoral Symphony*, Goebbels in his *Suite for Sampler and Orchestra* has us awakening to sounds of machines and becoming more conscious of industrial noise.

The composition and contents of the different movements of *Suite for Sampler and Orchestra* seem to derive more from Goebbels the man of the theatre than from the technique and virtuosity of the professional musician. And it is at just this point of intersection that Heiner Goebbels has been instrumental in revitalizing elements of contemporary music by stripping away all superfluous ornaments and bringing to the fore music’s greatest power, namely, its capacity for telling stories — whether they are set in the countryside by daylight or in the dark and confusing labyrinth of the city.

This is at times lovely music in all its directness; welcome to ten movements with arresting moments from the city’s “scrapbook”!

- Asbjørn Schaathun

ILLUSTRATION PHOTO: ANNA-JULIA GRANBERG & ANETTE L'ORANGE / BLUNDERBUSS.NO
(FROM THE FAD&ESE SERIES)

FRANK ZAPPA

Frank Zappa (1940–1993) var for svært mange en virtuos gitarist med en omfangsrik produksjon innen r&b/rock-sjangeren. På 80-tallet fikk han dessuten stor kommersiell suksess da han påtok seg rollen som popartist. Men Frank Zappa skrev også jazz og elektroakustiske verk, og hans produksjon for orkester er heller ikke ubetydelig. Han fikk tidlig sansen for moderne komponister som Edgar Varèse, Igor Stravinskij og Anton Webern, og det var bl.a. influert av disse at han utviklet sitt spennende tonespråk. Zappa hadde ingen formell musikkutdannelse og var selvlært både som komponist og som utøver. Det hindret ham på ingen måte i å lage kompleks musikk, rik på nyanser og innfall, musikk som gjerne kunne oppfattes som en nesten like stor utfordring for lytter som for utøver. Zappa ble da også gjerne oppfattet som sjangeroverskridende. I sin tekstbaserte musikk la Zappa ofte vekt på humor og satire, men det er klare kommunikasjonsbehov som ligger til grunn i hans instrumentale verk også.

Når Kringkastingsorkestret nå har gitt seg i kast med en pen bukett av Zappas klassiske arbeider, vil alt fra varia-sjoner over hundeånde til kjøttokler være i de beste hender. Det er ingen grunn til å la hverken Zappa eller musikken hans forbli «Perfect Strangers». La tornadoen herje der det er best, for det er virkelig en fest når Kringkastingsorkestret under Thomas Søndergårds ledelse tolker og formidler Zappa og attpåtil tar på seg rollen som «Low Budget Orchestra». God fornøyelse!

- Espen Beranek Holm

FRANK ZAPPA

Frank Zappa (1940–1993) was, for very many, a virtuoso guitarist with a voluminous output of R&B and rock albums. In the 1980s he also enjoyed enormous commercial success when he took on the role of pop artist. Moreover, he wrote jazz and electro-acoustic works, and the list of his compositions for orchestra is not insignificant. He cultivated an early appreciation of composers such as Edgar Varese, Igor Stravinsky, and Anton Webern, and it was they, among others, who influenced the development of his captivating tonal language. Zappa had no formal musical education and was self-taught both as a composer and performer. Yet this in no way deterred him from writing complex music, richly nuanced and highly creative — music usually regarded as equally challenging for listeners and performers alike. Zappa was also typically thought of as a genre-crossing artist. His text-based music often made use of humour and satire, but

the need to communicate was the basis of his instrumental works as well.

Now that the Norwegian Radio Orchestra has set out to record a choice bouquet of Zappa's classic works, everything from *The Dog Breath Variations* to *Uncle Meat* will be in the best of hands. There is no reason for either Zappa or his music to remain "Perfect Strangers". Let the tornado wreak what it will, for there's sure to be some celebrating when the orchestra, under the baton of Thomas Søndergård, offers up its renderings of Zappa, and assumes the role of "Low Budget Orchestra" besides. Enjoy!

- Espen Beranek Holm

KRINGKASTINGSORKESTRET

Kringkastingsorkestret er «Hele landets orkester», med en helt spesiell plass i hjertet til musikkelskende nordmenn. Med sitt svært allsidige repertoar er de sannsynligvis det orkesteret man hører aller oftest – på TV, radio eller Internett – og på alle de forskjellige arenaene rundt om i landet.

Kringkastingsorkestret er et fleksibelt orkester, og spiller alt fra det symfoniske repertoaret og samtidsmusikken til pop, rock, jazz og folkemusikk. Hvert eneste år spiller de med de store artistene på *Nobelkonserten* som sendes til millioner av seere verden over. Blant siste års samarbeidspartnere kan vi nevne Kaizers Orchestra, Mari Boine, Jarle Bernhoft, Diamanda Galàs, René Fleming, Andrew Manze, Anna Netrebko, Gregory Porter m. fl.

Kringkastingsorkestret ble til i 1946, da NRK ønsket å etablere sitt eget radioorkester. Øivind Bergh var orkesterets første dirigent, og han ledet orkesteret i en rekke folkekjære programmer fra NRKs Store studio, og la dermed grunnlaget for den populariteten som opp gjennom årene har gjort Kringkastings-orkesteret til folkeiee.

Kringkastingsorkestret er fortsatt til stede når store mediebegivenheter finner sted. Orkesteret er i dag fylt med de beste blant klassiske instrumentalister, men den musikalske filosofien er likevel den samme: Allsidighet, lekenhet og nysgjerrighet i forhold til *alle* typer musikk, og en uvilje mot å dele musikken inn i båser.

Fra høsten 2013 er Miguel Harth-Bedoya orkesterets sjefdirigent.

THE NORWEGIAN RADIO ORCHESTRA

The Norwegian Radio Orchestra is known and cherished throughout the land and regarded by music-loving Norwegians with a unique combination of respect and affection. Owing to its remarkably diverse repertoire, it is doubtless the orchestra heard most often — on radio, television, and the internet, and at its many and diverse venues around the country.

It is a flexible orchestra, playing everything from symphonic and contemporary classical music to pop, rock, folk and jazz. Every year the orchestra performs together with internationally acclaimed artists at the Nobel Peace Prize Concert, which is aired to millions of viewers worldwide. Among those with whom it has collaborated in recent years are Kaizers Orchestra, Mari Boine, Jarle Bernhoft, Diamanda Galàs, René Fleming, Andrew Manze, Anna Netrebko, and Gregory Porter.

The Norwegian Radio Orchestra was founded by the Norwegian Broadcasting Corporation in 1946. Its first conductor, Øivind Bergh, led the ensemble in a series of concerts from the main studio that established the basis of its popularity and its status as a national treasure. The orchestra continues to perform in the context of important media events. It is comprised of highly talented classical instrumentalists, yet its musical philosophy has remained the same: versatility, a light-hearted approach, a curiosity for all kinds of music, and an unwillingness to pigeonhole musical styles.

Miguel Harth-Bedoya took over as principal conductor in the autumn of 2013.

PHOTO: MARIUS ARNESEN / NRK

ILLUSTRATION PHOTO: ANNA-JULIA GRANBERG & ANETTE L'ORANGE / BLUNDERBUSS.NO
(FROM THE FAD&ESE SERIES)

PHOTO: MARIUS ARNESEN / NRK

THOMAS SØNDERGÅRD
– DIRIGENT

Den danske dirigenten Thomas Søndergård (f. 1969) er sjefdirigent for BBC National Orchestra of Wales og gjestesjefdirigent for Royal Scottish National Orchestra. For sine seneste opptredener ved BBC Proms 2013 (med bl.a. Strauss' *An Alpine Symphony* og Sjostakovitsjs *Symfoni nr. 11*) mottok han både publikums og kritikernes hyllest.

Søndergård studerte slagverk og pauker ved Det Kongelige Danske Musikkonservatorium i perioden 1989–1992 under bl.a. Gert Mortensen. Han var også paukist i European Union Youth Orchestra i samme periode. I 1992 ble han ansatt som paukist i Det Kongelige Kapel. I 2001–2002 var han tilknyttet staben ved Det Kongelige Danske Musikkonservatorium.

Fra 27-årsalderen begynte Søndergård å fokusere mer på dirigentvirket. Hans mentorer var bl.a. Alexander Polianichko, Yves Abel og Graham Bond. Av samtidsmusikalske verker han har dirigert, kan nevnes premieren på Poul Ruders' *Kafka's Trial* med Den Kongelige Opera i 2005, som ble spilt inn for utgivelse.

Thomas Søndergård var sjefdirigent og musikalsk rådgiver i Kringkastingsorkestret i perioden 2009–2012.

THOMAS SØNDERGÅRD
– CONDUCTOR

Danish conductor Thomas Søndergård (b. 1969) is currently principal conductor of the BBC National Orchestra of Wales and principal guest conductor of the Royal Scottish National Orchestra. His recent appearances at the 2013 BBC Proms (which included performances of Strauss's *An Alpine Symphony* and Shostakovich's *Symphony No.11*) received widespread praise from audience and critics alike.

From 1989 to 1992 Søndergård studied percussion and timpani with, among others, Gert Mortensen, at the Royal Danish Academy of Music. He was also timpanist in the European Union Youth Orchestra during this time. In 1992 he joined the Royal Danish Orchestra as timpanist. He served on the faculty of the Royal Danish Academy of Music from 2001–2002.

Søndergård has devoted greater attention to conducting from age twenty-seven, with his mentors including Alexander Polianichko, Yves Abel and Graham Bond. In the realm of contemporary music he conducted the Royal Danish Opera in the 2005 premiere of the Poul Ruders opera, *Kafka's Trial*, which was recorded for commercial release.

Søndergård served as principal conductor and musical adviser of the Norwegian Radio Orchestra from 2009–2012.

ILLUSTRATION PHOTO: ANNA-JULIA GRANBERG & ANETTE L'ORANGE / BLUNDERBUSS.NO
(FROM THE FAD&ESE SERIES)

MUSIKERE // MUSICIANS:

Fløyte I // Flute I: Tom Ottar Andreassen
Fløyte II // Flute II: Anne Karine Hauge
Fløyte III/Piccolo // Flute III/Piccolo: Trond Magne Brekka
Obo I // Oboe I: Trygve Aarvik
Obo II // Oboe II: Ingrid Uddu
Obo III/Bassobo // Oboe III/Bass oboe: Ingunn Lien Gundersen
Klarinett I // Clarinet I: Bjørn Nyman
Klarinett II // Clarinet II: Jose Castello
Bassklarinet // Bass clarinet: Eric Leclerc
Saksofon // Saxophone: Lars Lien
Fagott // Bassoon: Embrik Snerte
Horn I // Horn I: Julius Pranevicius
Horn II // Horn II: Hildegun Flatabø
Trompet I // Trumpet I: Odd Nilsen
Trompet II // Trumpet II: Kåre Magnar Hagen
Trombone I // Trombone I: Sverre Riise
Trombone II // Trombone II, lead: Petter Winroth
Basstrombone // Bass trombone: Øivind Westby
Tuba // Tuba: Thomas Reisland
Pauker // Timpani: Rune André Halvorsen
Slagverk I // Percussion I: Joakim Nordin
Slagverk II // Percussion II: Birger Mistereggen
Slagverk III // Percussion III: Bjørn Rabben
Klaver/Celesta // Piano/Celesta: Patrik Johansson
Keyboard/Celesta // Keyboard/Celesta: Thomas Knudsen

El-bass // Electric bass: Jan Olav Renvaag
Gitar I/Banjo // Guitar I/Banjo: Steinar Larsen
Gitar II // Guitar II: Erland Helbø
Mandolin // Mandolin: Anders Førisdal
Trommesett // Drum set: Erik Smith
Harpe // Harp: Sidsel Walstad
Konsertmester // Concertmaster: Frode Larsen
Fiolin I // Violin I: Yi Yang
Fiolin I // Violin I: Annar Follesø
Fiolin I // Violin I: Stine Rem Aarønes
Fiolin I // Violin I: Ranveig Winge
Fiolin I // Violin I: Maren Elle
Fiolin II // Violin II: Henrik Hannisdal
Fiolin II // Violin II: Willy Aase
Fiolin II // Violin II: Andrea Manger
Fiolin II // Violin II: Elisabeth Lie
Fiolin II // Violin II: Guro Hilmen
Fiolin II // Violin II: Solveig Husebø
Bratsj // Viola: Nora Taksdal
Bratsj // Viola: Jon Wien Sønstebo
Bratsj // Viola: Anne Beate Bakker Wålengen
Bratsj // Viola: Gunhild Hindar
Cello // Cello: Emery Cardas
Cello // Cello: Morten Hannisdal
Cello // Cello: Marit Klovning
Kontrabass // Double bass: Marius K. Flatby
Kontrabass // Double bass: Hans Petter Bang

RECORDED LIVE AT ROCKEFELLER CONCERT HALL,
OSLO, 11 FEBRUARY 2010
PRODUCER: VEGARD LANDAAS
RECORDING ENGINEER: MORTEN HERMANSEN
EDITING: ØYSTEIN HALVORSEN / VEGARD LANDAAS
MIX: ØYSTEIN HALVORSEN
TECHNICIANS: ARNE KRISTIAN DYPVIK /
JAN-ERIK TØRMOEN / PER RAVNAAS / TERJE HELLEM
MASTERING: THOMAS WOLDEN
BOOKLET NOTES: ASBJØRN SCHAATHUN /
ESPEN BERANEK HOLM
ENGLISH TRANSLATION: JIM SKURDALL
BOOKLET EDITOR: HEGE WOLLENG
ARTIST PHOTOS: MARIUS ARNESEN / NRK
ILLUSTRATION PHOTOS:
ANNA-JULIA GRANBERG &
ANETTE L'ORANGE / BLUNDERBUSS.NO
(FROM THE FAD&ESE SERIES)
COVER DESIGN & PHOTO EDITING:
ANNA-JULIA GRANBERG / BLUNDERBUSS.NO

THIS RECORDING WAS MADE IN COLLABORATION
WITH NORWEGIAN BROADCASTING CORPORATION, NRK.

LWC 1063
© 2014 LAWØ © 2014 LAWØ CLASSICS
www.lawo.no

HEINER GOEBBELS (*1952)

SUITE FOR SAMPLER AND ORCHESTRA
FROM SURROGATE CITIES

1. I. SARABANDE / N-TOUCH (02:14)
2. II. ALLEMANDE / LES RUINES (03:38)
3. III. COURANTE (03:48)
4. IV. GIGUE (03:21)
5. V. BOURÉE / WILDCARD (01:26)
6. VI. PASSACAGLIA (01:52)
7. VII. CHACONNE / KANTORLOOPS (05:55)
8. VIII. MENUET / L'INGENIEUR (04:14)
9. IX. GAVOTTE / N-TOUCH REMIX (01:07)
10. X. AIR (02:55)

FRANK ZAPPA (1940-1993)

11. THE DOG BREATH VARIATIONS / UNCLE MEAT (05:17)
12. DUPREE'S PARADISE (08:19)
13. THE PERFECT STRANGER (13:01)
14. G-SPOT TORNADO (03:41)
15. REVISED MUSIC FOR LOW BUDGET ORCHESTRA (08:16)

ILLUSTRATION PHOTO: ANNA-JULIA GRANBERG & ANETTE L'ORANGE / BLUNDERBUSS.NO
(FROM THE FAD&ESE SERIES)